

SOTAORPOJEN VIRSI

Sävelmä: virsi 378

Ruotsissa 1697

1. Jee-sus, si - nä tun - net tiem-me, muis-tat kaik-ki
Lap-suu-tem-me kirk-kaat päi-vät, mur-heet, huo-len-

vai-heem-me. So - dan hal - ki mei-dät kan-noit,
ai - heem-me.

tur-van van-huu - des - sa an - noit. Sil - ti ki - pu

sa - na - ton vie - lä sy - dä - mes - sä on.

2.
Sodan muisto kaikkein raskain
sydäntemme pohjaan jää.
Menetystä suunnatonta
kuinka voisi ymmärtää?
Maksaa saimme kalliin hinnan,
murhe täytti lapsen rinnan.
Rakas hautaan laskettiin.
Tuska oli suuri niin.

3.
Jeesus, olet heikon turva,
olet orvon ystävä.
Murheessamme suurimmassa
kuljet aivan vierellä.
Jeesus, muista särkyneitä,
rakkaudella heidät peitä.
Itse saavuit luoksemme,
murruit meidän vuoksemme.

4.
Taivaan Isä, meitä kannoit
halki lapsuusvuosien.
Perheillemme voimaa annoit
lohduttaen, rohkaisten.
Kannoit vanhuuteemme asti.
Siksi aivan luottavasti
jäämme käsiin Jeesuksen
armostasi kiittäen.

5.
Jeesus, olet auttajamme,
lohduttaja ainoa.
Sinä kaiken tuskan tunnet,
kannat vuotten painoa.
Syliin nostat kaikki lapset,
pienimmät ja harmaahapset.
Kerran vielä taivaassa
rakkaat saamme kohdata.

Anna-Mari Kaskinen 2012